

W.I. Lenin

**Tactieken van de
Russische Communistische Partij**

www.MinisterieVanPropaganda.org

Als we de Russische sociaal-revolutionairen en de mensjewieken beoordelen op wat ze doen en niet op wat ze zeggen, dan zullen we zien dat ze niets anders zijn dan de vertegenwoordigers van de kleinburgerlijke “pure democratie”. In de loop van onze revolutie hebben ze ons een klassiek voorbeeld gegeven van wat “pure democratie” betekent en ze hebben dat opnieuw gedaan in de recente crisis van de Kronstadt-opstand. Er was een serieuze rusteloosheid onder de boeren en het ongenoegen kwam boven drijven bij de arbeiders. Ze waren moe en uitgeput. Er is nog altijd een grens aan wat een mens kan doorstaan. Ze zijn drie jaar lang uitgehongerd, maar je kan niet blijven uithongeren voor vier of vijf jaar. Natuurlijk heeft honger een enorme invloed op de politieke activiteit.

Hoe hebben de sociaal-revolutionairen en de mensjewieken zich gedragen? Ze hebben de hele tijd getwijfeld, weg en weer gezwaaid, waarmee ze de burgerij versterken. De organisatie van alle Russische partijen in het buitenland heeft de huidige situatie blootgelegd. De slimste leiders van de Russische grote burgerij zeiden tot zichzelf: “We kunnen de overwinning in Rusland niet onmiddellijk behalen. Vandaar moet onze slogan ‘sovjets zonder de bolsjewieken’ zijn.” Miljukov, de leider van de Constitutionele Democraten, verdedigde de Sovjetmacht tegen de aanvallen van de sociaal-revolutionairen. Dit klinkt zeer vreemd, maar dat is de praktische dialectiek die we in onze revolutie op een vreemde manier bestudeerd hebben, uit de praktische ervaring van onze strijd en van de strijd van onze vijanden. De Constitutionele Democraten verdedigden ‘sovjets zonder de bolsjewieken’ omdat zij deze positie zeer goed begrijpen en dat ze hopen dat een deel van de bevolking in dit aas zal bijten. Dat is wat de slimme Constitutionele Democraten zeggen. Natuurlijk zijn niet alle Constitutionele Democraten slim, maar sommigen wel en deze hebben een les geleerd uit de Franse Revolutie. De huidige slogan is de bolsjewieken te bevechten, wat het ook mag kosten, wat er ook komt. Heel de burgerij helpt nu de mensjewieken en de sociaal-revolutionairen, die de voorhoede van alle reactie geworden zijn. In de lente konden we proeven van de vruchten van hun contrarevolutionaire samenwerking.

Daarom moeten we onze harde strijd tegen deze elementen doorzetten. Dictatuur is een staat van intense oorlog. In deze staat bevinden wij ons. Er is geen militaire interventie op dit moment, maar we zijn geïsoleerd. Anderzijds zijn we niet volledig geïsoleerd want de hele internationale burgerij is niet in staat een open oorlog tegen ons te voeren omdat de hele arbeidersklasse, hoewel de meerderheid nog niet communistisch is, voldoende klassenbewust is om interventie te voorkomen. De burgerij moet nog steeds rekening houden met de stemming van de massa’s hoewel deze nog niet volledig kant hebben gekozen voor het communisme. Daarom kan de burgerij geen nieuw offensief starten tegen ons, hoewel we dat natuurlijk nooit volledig kunnen uitsluiten. Tot de laatste strijd gevoerd is, zal deze vreselijke staat van oorlog voortduren. En we zeggen “A la guerre comme à la guerre; we beloven geen vrijheid of democratie”. We vertellen de boeren openlijk dat ze moeten kiezen tussen de heerschappij van de burgerij en de heerschappij van de bolsjewieken — waarbij we elke mogelijke concessie zullen doen binnen de grenzen van het behoud van de macht, en later zullen we hen het socialisme brengen. Al de rest is misleiding en pure demagogie. Genadeloze oorlog moet gevoerd worden tegen deze misleiding en demagogie. Ons standpunt is: zolang deze situatie blijft bestaan — grote toegevingen de grootste voorzichtigheid, precies omdat een zeker evenwicht is bereikt, precies omdat we zwakker zijn dan onze vijanden samen, omdat onze economische basis te zwak is en we een sterkere nodig hebben.

Dat kameraden, is wat ik jullie wilde vertellen over onze tactieken, de tactieken van de Russische Communistische Partij.